

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, V., Markó u. 27.

28.M.1775/2000/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1088 Budapest, Király u. 71., ügyintéző: dr. Plecskó Gyula jogtanácsos) által képviselt **K. J. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4.) **alperes ellen megbízási díj kifizetésére irányuló perében meghozta az alábbi**

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek bruttó 108.800,- Ft-ot (Egyszáznolcezer-nyolcszáz forintot) és ennek 1998. április 15-től a kifizetés napjáig számított évi 20 %-os kamatát.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg felperesnek az őt képviselő szakszervezet részére 15 napon belül 5.000,- Ft (ötezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de jelen bíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezéssel lehet élni.

Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b)-d) pontjaiban felsorolt esetekben a tárgyalás megtartását, egyéb esetekben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

I n d o k o l á s :

Felperes utóbb pontosított összegszerű keresetében 108.800,- Ft megbízási díj kifizetésére kérte kötelezni az alperest a Hszt. 50. § (1) bekezdésére való hivatkozással azzal, hogy eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett őt 1997. július 3-án megbízták adat- és titokvédelmi felelősi teendők ellátásával, amelyet 1999. január végéig el is látott. Alperes azonban kérésére elmulasztotta kifizetni az illetményalap 25-1000 %-áig terjedő megbízási díjat, így a felperes ezt pótlólag a minimális mértékben kérte megfizetni.

Alperes a kereset elutasítását indítványozta azzal, hogy egyrészt felperes önállóan munkaköri kötelezettségén túlmenően ilyen jellegű feladatot nem látott el, másrészt az nem volt olyan mennyiségű és mértékű, amely alapján őt megbízási díj illette volna meg.

Perköltség igényt felperes terjesztett elő.ű

A felperes keresete alapos.

A bíróság a felperes keresete, az alperes ellenkérelme, a peres felek nyilatkozatai, a becsatolt iratanyag, felperes személye meghallgatása, továbbá dr. D. J. Ügykezelési és Titokvédelmi Osztály kiemelt főelőadója, dr. H. J. volt Adat- és Titokvédelmi Alosztály vezetője és dr. G. Gy. hivatalvezető tanúvallomása alapján a következő tényállást állapította meg:

Felperes az alperes Központi Ügyeleti Főosztályán ügyeletvezetőként teljesített szolgálatot, amikor a főosztályvezető őt 1997. július 3-án megbízta a főosztály vonatkozásában adat- és titokvédelmi felelősi teendők ellátásával. Ezen megbízásra egy ORFK döntés alapján került sor, de nem csupán ezen főosztályon, hanem valamennyi rendőri szervnél és szervezeti egységnél. Ezen belül felperes feladatát képezte az adatvédelmi, ügykezelési és titokvédelmi szabályok és előírások figyelemmel kísérésére, ebben a körben az adott egységnél ellenőrzések tartása, felmérése, készítése, adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése, továbbá évenkénti iratrovancsolás és iratsejtezés előkészítése.

Felperes ezen feladatokat önállóan, beosztásából fakadó egyéb feladatoktól elhatárolva látta el. Ebben az időben ez a feladatkör írásbeli szabályozást nem nyert, csupán 1999. augusztus 26-án került kiadásra a 19/1999. számú ORFK utasítás, amely ideiglenes adatvédelmi- és adatbiztonsági szabályzat megjelöléssel rendelkezik többek között az adatvédelmi felelősökről is. Ez a szabályzat is rögzíti, hogy a megbízás alapján végzett felelősi tevékenységért megbízási díj jár.

Alperes által sem vitatottan felperes alapilletménye 1997-ben 21.000,- Ft, 1998-ban 23.600,- Ft, 1999-ben 26.000,- Ft volt. Felperes az alapilletmény 25 %-aként 1997. fél évre (5.250,- Ft x 6) 31.500,- Ft-ot, 1998-ban teljes évre (5.900,- Ft x 12) 70.800,- Ft-ot, míg 1999-ben 1 hónapra 6.500,- Ft-ot, tehát mindösszesen 108.800,- Ft-ot igényelt megbízási díj címén.

Felperes 1999. szeptember 22-én szolgálati panasszal fordult a BRFK vezetőjéhez, azonban panasza először 1999. november 11-én egy levélben, majd az véglegesen elbírálva 2000. március 14-én kelt elutasításra.

Felperes keresetlevelének mellékleteként becsatolta az Ügyeleti Főosztály ügyeletvezetői munkakörre vonatkozó munkaköri leírást, alperes pedig becsatolta a 19/10999. (VIII. 26.) ORFK utasítást a Rendőrség Ideiglenes Adatvédelmi- és Adatkezelési Szabályzatáról. Ez utóbbi is részletesen tartalmazza, hogy ezen belül milyen típusú tevékenység tartozik a megjelölt munkakörökbe. Ugyancsak alperes csatolta be a BRFK Hivatalvezetője által kiadott 1/1997. számú, 1997. július 31-én

kelt intézkedést, amely szintén részletesen tartalmazza, hogy a kijelölt adatvédelmi megbízottak milyen tevékenységet kötelesek ellátni és milyen intézkedést megtenni.

Dr. D. J. tanúvallomása szerint amikor 1997. júliusában ilyen feladatkitűzés történt, akkor az adatvédelmi felelősi intézmény valóban létezett, azonban a tanú szerint egy szeri feladat végrehajtására vonatkozó intézkedés volt.

Mind dr. H. I., mind pedig dr. G. Gy. tanúvallomásában arra hivatkozott, hogy ezen megbízottaknak a főtevékenységük mellett pluszfeladatként kellett ellátni az adat- és titokvédelmi tevékenységet és a Hszt. szerint ezen megbízottak megbízási díjra jogosultak lettek volna. Történt is felmérés abban a tekintetben, hogy ennek milyen költségkihatása lesz, azonban végül is alperes anyagi okok miatt a jogcímet nem elismerve semmiféle kifizetést nem teljesített. Ez utóbbi tanúk vallomása szerint ez a tevékenység nem csupán egyszeri feladatmegoldást jelentett, hanem folyamatos tevékenységet, hiszen a nyilvántartásokat karban kellett tartani, illetve az új nyilvántartások tekintetében újból jelentéseket kellett készíteni.

Felperes – a lehetőségeihez képest – ezen típusú feladatok elvégzésére vonatkozóan részlegesen iratokat csatolt a feladatok tényleges ellátására.

A bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy felperes keresete alapos.

A Hszt. 50. § (1) bekezdése kimondja, hogy: ...továbbá a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátására a megbízás történhet az eredeti beosztás ellátása mellett.

A (4) bekezdés mondja ki, hogy amennyiben a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért az illetményalap 25-100 %-áig terjedő díjazásra jogosult.

Felperes nem vitásan ilyen tevékenységet látott el 1997. július 1-től 1999. január 31-ig. Felperes ezen tevékenység ellátására az 1/1997. számú hivatalvezetői intézkedés alapján kapott felhívást, amelyben meghatározták az elvégzendő feladatokat, amely eltért a felperes által becsatolt eredeti munkakörére vonatkozó munkaköri leírásban foglalt feladatoktól és a megbízással kapcsolatos feladatok eltérő voltát támasztja alá a későbbiekben szabályozott 19/1999. (VIII. 26.) ORFK utasítás is. Ezen túlmenően a bíróság a felperes által becsatolt iratanyagból, valamint a tanúvallomásokból, különösen dr. H. I. és dr. G. Gy. tanúvallomásából azt állapította meg, hogy felperes valóban a szolgálati feladatait meghaladó körökben végezte a megbízotti tevékenységet, amelyet alperes is elismert, csupán anyagi megfontolásokból nem honorált.

A perben az alperes felperes kereseti kérelmének összegszerűségét nem tett vita tárgyává.

Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a Hszt. 50. §-a szerint felperest megilleti az érvényesített megbízási díj, ezért a kereseti kérelem szerint a rendelkező részben foglaltak alapján középarányos kamatokkal együtt marasztalta alperest.

Pernyertes felperes perköltséget is igényelt, ezért a bíróság a Pp. 78. §-a alapján állapította meg a perköltség összegét.

Az alperes személyes költségmentessége folytán a kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2000. december 11.

dr. Farkas Beáta sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott Gombos Andorné és
dr. Forgács Lajosné ülnökök helyett is

Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság
59.Mf.21.482/2001/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1077 Budapest, Király u. 71., ügyintéző: dr. Plecskó Gyula jogtanácsos) által képviselt **K. J. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4.) **alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2000. december 11. napján kelt 28.M.1775/2000/10. sz. ítélete ellen az alperes 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségfizetésre kötelező rendelkezését megváltoztatja és a felperest képviselő szakszervezet részére megállapított perköltség megfizetésére való alperesi kötelezést mellőzi.

A felmerült fellebbezési illeték a magyar államot terheli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A felperes a Budapesti Rendőr-főkapitányság Központi Ügyeleti Főosztályán ügyeletvezetőként teljesített szolgálatot, amikor 1997. július 3. napján megbízta főosztályvezetője a főosztályon belüli adat- és titokvédelmi felelősi teendők ellátásával. A feladatkör írásbeli szabályozást nem nyert, csak 1999. augusztus 26-án került kiadásra a 19/1999. számú ORFK utasítás, amely rendelkezett az adatvédelmi felelősökről, illetve arról, hogy ezért a tevékenységért külön megbízási díj jár.

Mivel a felperes munkájáért illetmény-kiegészítésben nem részesült 1999. szeptember 22. napján szolgálati panasszal élt, amely két alkalommal is elutasításra került.

A felperes keresetében 108.800 Ft. megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Hszt. 50. §-ában foglaltak alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint a felperes önálló munkaköri kötelezettségén túlmenően feladatot nem látott el, a titokvédelemmel kapcsolatos tevékenysége pedig olyan minimális volt, amely külön díjazást nem indokolt.

Az első fokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek 108.800 Ft-ot és ennek 1998. április 15-étől a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os kamatát. Kötelezte továbbá a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek az őt képviselő szakszervezet részére 15 napon belül 5.000 Ft perköltséget. Az első fokú bíróság ítéletének indokolásában a Hszt. 50. §-ának (1), valamint (4) bekezdésében foglaltakra hivatkozott. Megállapította, hogy a felperes nem vitásan 1997. július 1-jétől 1999. január 31-éig többlet-tevékenységet végzett. Ezen tevékenység ellátására az 1/1997. sz. BRFK hivatalvezetői intézkedés alapján kapott felhívást, amelyben meghatározták az elvégzendő feladatokat, amely eltért a felperes által becsatolt eredeti munkakörére vonatkozó munkaköri leírásban foglalt feladatoktól és a megbízással kapcsolatos feladatok eltérő voltát támasztja alá a későbbiekben szabályozott 19/1999. (VIII. 26.) ORFK utasítás is. Ezen túlmenően a bíróság a felperes által becsatolt iratanyagból, valamint a tanúvallomásokból, különösen dr. H. I. és dr. G. Gy. tanúvallomásából azt állapította meg, hogy felperes valóban a szolgálati feladatait meghaladó körökben végezte a megbízotti tevékenységet, amelyet alperes is elismert, csupán anyagi megfontolásokból nem honorált.

Az első fokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatása mellett a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint nem vitathatóan egy szervezet működésében jelentős számban adódhatnak olyan feladatok, amelyek végrehajtására intézkedni kell, ugyanakkor az adott szervezetnél tevékenykedő munkavállalók egyikének munkaköréhez sem kapcsolódnak szorosán. Ebből következően ezen feladatokat tulajdonképpen munkaköri leírásban foglalt kötelezettségen túlmenően kell megoldani. Ezek a feladatok egy-egy munkavállalónál jelentkehetnek eltérő mértékben. Amennyiben ilyen feladat csak elvétve kerül a

munkavállaló számára meghatározása, akkor az alperesi álláspont szerint ezt a munkavállaló a munkáltató utasítására köteles külön díjazás nélkül is természetesen munkaidejében elvégezni. Ezen túlmenően hivatkozott fellebbezésében alperes a Pp. 1. §, 2. §-ában, illetve 8. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Álláspontja szerint a bíróság köteles bizonyítani, hogy a per résztvevői jogait rendeltetésszerűen gyakorolják. Tény, hogy a Pp. szabályai kifejezetten a szakszervezeti tisztségviselőkre vonatkozóan összeférhetlenségi szabályokat nem határoznak meg, alperes szerint jogértelmezéssel azonban az összeférhetlenség határai meghúzhatók. Egyebekben az alperes sérelmezte a perköltség-viselési kötelezettségét is arra figyelemmel, hogy a jogtanácsosi minőségnek jelen esetben nincs jelentősége, hiszen a szakszervezetet tisztségviselője képviselte, így perköltségre nem tarthat igényt.

A felperes szóban előterjesztett fellebbezési ellenkérelme az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az alperesi fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az első fokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az arra alapított érdemi döntése is, csupán a perköltség-viselés tárgyában tévedett. Ezért a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta a per főtárgya tekintetében.

Az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel.

Nem vitásan a Hszt. 50. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy ... továbbá a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható. Ugyanezen paragrafus (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztások ellátására a megbízás történhet az eredeti beosztás ellátása mellett. A Hszt. 50. §-ának (4) bekezdése értelmében pedig amennyiben a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért az illetményalap 25-100 %-áig terjedő díjazásra jogosult.

Az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes 1997. július 1-jétől 1999. január 31. napjáig terjedő időszakban munkaköri kötelezettségén túlmenően végzett megbízás alapján többletfeladatot, azonban annak mértékét az alperes olyannak találta, amely külön juttatásra nem szolgálhat alapul.

A Hszt. 50. §-ának (4) bekezdése egyértelműen azt rögzíti, hogy a hivatásos állomány tagja többletszolgálatáért az illetményalap 25-100 %-áig terjedő díjazásra jogosult. Ebből következően a másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató fizetési kötelezettsége alól nem mentesülhet, ha a dolgozót külön feladat elvégzésével bízta meg. A munkáltató mérlegelési jogköre csak abban a körben állapítható meg, hogy a 25, illetve 100 %-os határon belül a teljesítményt milyen mértékűnek ítéli, a minimális 25 %-os kiegészítést azonban a törvény erejénél fogva köteles megfizetni. Tekintettel

arra, hogy a felperes követelése kizárólag ezen 25 %-os illetmény-kiegészítésre irányul, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az jogszerűen megilleti.

Vizsgálta a másodfokú bíróság a felperes képviselő szakszervezet nevében eljáró jogtanácsos képviseleti jogosultságát. A Pp. 67. §-ának (1) bekezdés f) pontja szerint a perben meghatalmazottként eljárhat a szakszervezet saját tagjának perében, valamint a külön jogszabályban meghatározott perekben. Tekintettel arra, hogy a dolgozó jogi képviseletét ellátó jogtanácsos megbízását a szakszervezettől kapta és szabályszerű meghatalmazást is csatolt, a másodfokú bíróság perbeli képviseleti jogosultságát jogszerűnek ítélte, a felmerülő etikai kérdés vizsgálata pedig nem tartozik kompetenciájába.

Nem vitásan jelen perben tehát a felperest a szakszervezet tisztségviselője képviselte, így az alperest perköltség-viselési kötelezettség nem terheli akkor sem, ha ezen tisztségviselő egyébként jogtanácsosi végzettséggel is rendelkezik. Ezen álláspontot foglalta el a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésében is, amely az 1992. évi BH. 416. számú jogesetében került közzétételre. Természetesen a költségei a szakszervezetnek elszámolhatóak lennének, ilyen igénnyel azonban az eljárás során nem lépett fel.

Az alperes személyes költségmentessége folytán a kereseti illetéket az állam viseli a többször módosított 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint.

Budapest, 2001. évi április hó 26. napján

dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin sk.
a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna sk.
előadó bíró

dr. Prander Gyuláné sk.
bíró